

¹⁹Egyszer elmentek hozzá anyja és testvérei, de nem tudtak Jézushoz jutni a sokaság miatt. ²⁰Ezért tudtára adták neki: Anyád és testvéreid kint állnak, és látni szeretnének. ²¹Ő azonban így válaszolt: Az én anyám és az én testvéreim azok, akik Isten igéjét hallgatják, és megtartják.

Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Budafoki Gyülekezet! Kedves Hallgatók!

Nem, nem felejtettem el a nyaralás alatt, hogy hogyan szoktam megszólítani a gyülekezetet: Kedves Testvéreim! Ugyanakkor mai igénk éppen erről a megszólításról szól. Hogy mit is jelent keresztyén közösségben egymás testvéreinek lenni? Kikből is áll ez a testvéri közösség?

Nyaralásunk alatt gyermekeink egy hetet voltak összezárva, amikor senki más nem volt ott rajtunk kívül, amikor egymás társaságában tölthették a napokat. Érdekes volt megfigyelni, hogyan viszonyulnak egymáshoz, ebben a viszonylag steril helyzetben. Egymás testvéreiként jól ismerik a másikat. Tudják, hogy mi az amit szeret, és mi az amit kimondottan nem kedvel a másik. Tudják, hogyan bosszantsák, de azt is, hogyan vigasztalják egymást. És meg is teszik mindegyiket. Szép pillanatai voltak nyaralásunknak, amikor a három gyerek egymás kezét fogva nézett szembe a tenger hullámaival, vagy amikor együtt építették a gátat, amit a víz folyamatosan lerombolt. Jó volt látni, ahogy vigasztalják a testvérüket, aki megütötte valamijét, vagy örülnek a másik sikerének. Ugyanakkor nem csak erről szólt a nyaralás. Mert hiába ismerik a másikat, hiába tudják, hogy mit szeret a másik csinálni, ők sokszor a saját fejük után mennek. Az egyik a robotjaival játszana, a másik a babáival, a harmadik pedig szeretné elkapni a bűnözőket, mert ő a rendőr. És persze, mivel nincs más játszópartner, ezért mindezt egymással szeretnék, vagy éppen úgy, hogy hagyják őt békén. Viszont éppen ez az, egymás békén hagyása, ami valahogy sosem jön össze. Ilyenkor van szükség a szülői beavatkozásra, a vitás helyzetek orvoslására. Kreatív feladat ez a szülő számára, hiszen nem egyszerű közös halmazt találni, olyan játékot, feladatot, amelyikben mindenki egyformán jól érzi magát. De a szülő azért szülő, mert igyekszik megoldani ezt a feladatot, mert mindegyik gyermekét egyformán szereti, és szeretné, ha a testvérekként a szeretet légköre uralkodna közöttük, meg persze azt is, ha egy kis nyugalom neki is jutna a nyaralás során. És akkor még mindig ott van egy változó, ami a szülő számára elég nagy kihívás, hogy mindegyik gyermeke hallgat-e rá, és azt csinálja, amit mond.

Mit jelent testvérnek lenni?

Ha a Bibliát nézzük, akkor főleg az első oldalakon nem találunk túl sok pozitívumot a testvérekkel kapcsolatban. Az első testvérpár Káin és Ábel, ahol Káin megöli testvérét. Ézsau és Jákób viszonyáról viszonylag hosszan olvashatunk. József és testvérei történetét szintén nem a sikertörténetek között tartjuk számon. Ezekben a történetekben felfedezhető azonban valami közös, ami már a megoldás felé terelget bennünket. Mert a testvéri kapcsolat azért romlott meg, mert nem Istenre figyeltek, hanem saját, önös érdekeik vezérelték őket.

Mai igénkre figyelve, megláthatjuk, hogy Jézus mit ért testvéri kapcsolaton. Egy érdekes és sokszor félreértett szituációt láthatunk. ¹⁹Egyszer elmentek hozzá anyja és testvérei, de nem tudtak Jézushoz jutni a sokaság miatt.

Jézus tanít, városról városra jár, és megérkezik hozzá a család. A család az első, a család a legfontosabb szokták mondani, és hatványozottan így volt ez az ókori ember számára, hiszen család nélkül kiszolgáltatott, gyökértelen valaki volt. Izraelben még az is fontosnak számított, hogy ki milyen családból származik. Nem véletlen kezdődik úgy az Úsz, hogy levezeti Jézus családfáját. Jézusnak tehát úgy kellene fogadni a családját, főleg az anyját, hogy eléjük megy, odarohan, hagyva minden mást és köszönti őket. De Jézus látszólag tiszteletlen. Nem tesz ilyet, hanem amikor közlik vele, hogy ott van a családja, ezt mondja: *Az én anyám és az én testvéreim azok, akik Isten igéjét hallgatják, és megtartják.*

Mielőtt Jézus válaszát megvizsgálánk, egy sokakat érdeklő részletről ejtsünk néhány szót. Jézus testvérei, olvassuk a szövegben. De vajon voltak-e Jézusnak testvérei? A katolikus egyház, hogy őrizze egy nem a bibliára visszavezethető dogmáját, ezt határozottan cáfolja, és azt mondja, hogy jelenthet ez a görög szó unokatestvért is. Ez igaz ugyan, de az ἀδελφός szó jelentése elsősorban testvér, féltestvér. A görög kifejezés a δελφός – anyaméh szóból származik, egy anyaméhből való. De hasonlóan a magyar egy-test egy vér kifejezéshez már ebben az időben is használták a féltestvérekre, tehát nem feltétlen közvetlen vérszerinti kapcsolatra. Mindamellet, hogy Mária Istenszülő mivoltából semmit nem von le, ha Jézus születése után már nem szűzként tekintünk rá, kompromisszumos javaslat, hogy nem Máriának, hanem József gyermekeiről van szó, akik előző házasságából születtek, és amelyben József megözvegyült. Így vagy úgy, de maximum féltestvérekről lehet szó, a Biblia ebben nem ad támpontot, de e hit szempontjából nem is ez a lényeges. Sokkal lényegesebb, amit Jézus mond a testvéreivel kapcsolatban.

Az én anyám és az én testvéreim azok, akik Isten igéjét hallgatják, és megtartják.

Ha végig nézzük Jézus életét, akkor látjuk, hogy nem tiszteletlen a szüleivel. Amikor 12 évesen keresik őt, és végül rátalálnak, azt olvassuk, hogy hazatérve engedelmeskedett nekik. Tudjuk, hogy József szakmáját vitte tovább, a szentírásban a zsidók ácsként hivatkoznak Jézusra is. Látjuk hogyan gondoskodik a kereszten anyjáról. De már Simeon megmondta Máriának, hogy szívét éles kart járja át, tehát azt Mária is tudhatta, még ha esetleg nem is akarta anyai szíve tudomásul venni, hogy Jézussal nem az történik, amit ő szeretne látni.

Mindemellett, azt is érdemes figyelembe venni, hogy egy tanító az ókori Izraelben simán mondhatott olyat, hogy mi mindnyájan egymás testvérei vagyunk, hiszen mindannyian Ábrahám fiai, az ő leszármazottjai vagyunk. És ez egyáltalán nem sértő a családjára, sőt, akár még büszkén vállalható ez a kijelentés, hiszen azt jelenti, hogy a mi vérvonalunk tiszta, mi a zsidó nép tagja vagyunk. Mert akkoriban igaz, hogy a család mindenek felett állt, de egy valami még e felett: ez pedig, hogy mi egy népnek, még hozzá az Isten népének tagjai vagyunk.

Ha megfigyeljük Jézus sem mond mást, csak kicsit másként fogalmaz. *Az én anyám és az én testvéreim azok, akik Isten igéjét hallgatják, és megtartják.*

Nem a népre, nem arra hivatkozik, hogy akik ebbe születtek bele, tehát vér szerint zsidók, hanem azt mondja, aki Isten igéjére figyel és nem csak figyel, hanem a szerint éli az életet, az az Isten családjának, az Isten népének tagja.

Testvérei vagyunk, testvérei lehetünk egymásnak, mi, akik Isten igéjére figyelünk, és igyekszünk megtartani azt.

Amikor a gyerekek a nyaralás alatt figyeltek ránk, akkor nagyon jó dolgokat tudtunk együtt csinálni. Élveztük egymás társaságát, jókat játszottunk, sokat nevtünk. Egy család voltunk. Viszont amikor nem figyeltek, amikor durcásan elfordultak, elfutottak, akkor nem a legjobb érzések környékeztek bennünket. Veszekedés, kiabálás, harag. Érdemes odafigyelni a szülőre, a szülő jót akar. Érdemes odafigyelni az Istenre, Isten, a mi Atyánk nekünk jót akar. Azt akarja, hogy ebben a testvéri közösségben, amellyel ő megajándékoz bennünket gyarapodjunk. Hogy úgy legyünk együtt, hogy meglássák rajtunk az emberek, hogy mi egy nagy, boldog család részesei vagyunk, ahová jó tartozni, ahol, ahogy a zsoltár mondja: gyönyörűséges a testvérek közössége.

Figyelmeztetés ez a mai ige a számunkra. Figyeljünk jobban, figyeljünk többet az Isten igéjére, mert ha ez így van, akkor nem csak egymás társaságát nyerjük meg, hanem annak a Jézusnak is testvérei lehetünk, akik valóban az ő testét és vérét adta ezért a közösségért.

Kedves Testvérem! Én hiszem, hogy te, aki itt ülsz testvérem vagy, hiszen egy Atyánk van, akire figyelünk, és egy testvérünk az értünk önmagát adó Jézus Krisztus.